

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Det er rigtigt, at det, der står, er: til underkanten af et fast tag. Derfor har jeg spurgt boligministeren, om han vil spørge de fire største kommuner i landet, hvordan man fortolker denne bestemmelse. Og de fire største kommuner i landet svarer fuldstændig enslydende, at man fortolker den således, at det er til underkanten af den yderste tagbelægning. De svarer oven i købet, at hvis de skulle få en dispensationsansøgning om noget andet, ville den blive afslået.

Det er det, der gør, at jeg siger, at når de fire største kommuner i landet ikke har nogen som helst problemer med, hvad det er for en slags tagbelægning, er det lidt mærkeligt, at de, der selv har skrevet reglementet, og som har sendt alle vejledningerne og cirkulærerne til kommunerne, får en anden opfattelse, den dag de selv bliver årsag til en brand. Det kunne jo tænkes, at det var for at beskytte sig selv. Alle andre eksperter er i øvrigt også enige.

Dernæst vil jeg gerne sige, at det, boligministeren sagde både til Folketingets Boligudvalg og til Folketingets Finansudvalg, var ikke, at man bare skulle have en juridisk gennemgang af denne sag. Nej, man skulle have en uvildig undersøgelse, som inkluderede uvildige byggetekniske og brandtekniske eksperter, og det skulle kammeradvokaten sørge for! Og det var det, man på et møde i Boligministeriet i begyndelsen af november sørgede for ikke fandt sted.

Bodil Thrane (V):

En uhyggelig brand hin vinternat den 9. februar 1992 mindede os endnu en gang om naturkræfternes styrke. Den enorme ildebrand, der fik københavnere og resten af befolkningen til at holde vejret, indtil ilden var under kontrol, var endnu en bekræftelse af, hvor galt det kan gå, når uheldet virkelig er ude. Dette gamle, prægtige hus bygget af Chr. IV som en del af et storslået havneanlæg kan med sine snart 400 års levetid fortælle os meget om dansk historie i en spændende periode med vækst og storhed og krige med sejre og nederlag, men naturligvis mest om den praktiske funktion, huset har haft gennem sin levetid. Lugten af saltede sild og tjære og af svovl fra et gammelt krudthus, blandet med alskens dufte

fra bagerier og røgerier, kan man næsten tænke sig til, når man lader fantasien løbe lidt i en stille stund ved et besøg derovre i de smukt nyindrettede lokaler og gange.

Alt dette er historie, men samtidig en af årsagerne til, at værestedet og hverdagen for det danske folkestyre rummer så megen atmosfære og inspiration som få andre parlamenter i verden. Det er for mig vigtige faktorer i det helhedsbillede af det danske folkestyre, jeg gerne vil se: at det er en integreret del af hele vores tilværelse.

Derfor er det selvfølgelig nødvendigt for hver ny generation eller hver ny epoke at bevare og forbedre de mekanismer både i handling og i holdninger, der skal skabe tillid i sin egen tid og respekt i eftertiden.

I det lys vil jeg meget gerne vælge at se Fremskridtspartiets forespørgsel her i dag. Og jeg er helt enig i forespørgernes interesse i at sikre, at der bliver fremskaffet oplysninger om branden i Provianthuset, så Folketinget, befolkningen og pressen har fuld tillid til, at sagen er belyst, drøftet, afvejet og behandlet professionelt og i overensstemmelse med den ånd af åbenhed og reel information, vi er enige om i Folketinget.

Man kan dele forløbet op i tre dele: for det første branden, herunder årsagen og det økonomiske omfang, for det andet slukningsprocessen, herunder de tekniske forskrifter og regulativer, og for det tredje de juridiske forhold, herunder kammeradvokatens vurdering.

Brandårsagen er klarlagt: selvantændelse i en sæk med støv fra gulvafslibningen, der var glemt i et toiletrum. Konsekvensen var en forsinkelse af Provianthusets renovering på cirka et års tid og en skade til et beløb – alt efter, hvor meget man tager med – på i hvert fald ca. 100 mio. kr. Dette er specificeret i et bilag, som vi alle sammen har fået udleveret.

Slukningsprocessen og det tekniske omfang af branden med spørgsmål om, hvorvidt de tekniske og praktiske forskrifter var fulgt, blev Slots- og Ejendomsstyrelsen bedt om at lave en redegørelse om af tidligere boligminister Svend Erik Hovmand, og denne redegørelse fik vi oversendt i Boligudvalget den 30. juni 1992. Heri kan man læse styrelsens vurdering af sammenhængen mellem brandens årsag og dens omfang og af husets byggepladsstatus som værende hovedårsagen til brandens om-